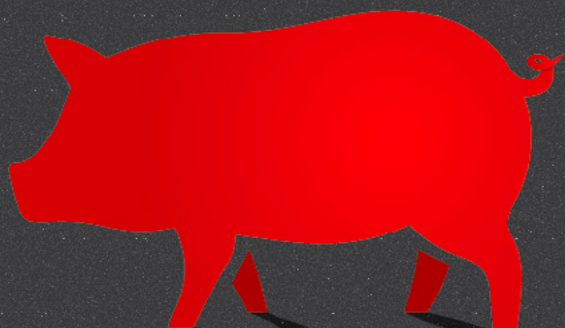

GEORGE ORWELL

HAYVAN

ÇİFTLİĞİ

ÇEVİRİ: BURAK ARAS

NARKISSOS

Hayvan Çiftliği

George Orwell

Çeviren: Burak Aras

NARKISSOS

Hayvan Çiftliği

George Orwell

Yayın Tarihi: Eylül 2026

Özgün Adı: Animal Farm: A Fairy Story

Çeviren: Burak Aras

Kapak Tasarım: Burak Aras

ISBN: 978-625-98285-5-8

Sertifika No: 71384

© Narkissos Yayınevi | 2026

www.narkissosyayinevi.com.tr

*Bu kitabın her hakkı saklıdır.
Yayıncının izni olmaksızın basılı veya
dijital yollarla çoğaltılamaz.*

1

Bey Çiftliği'nin sahibi Bay Jones, gece olunca kümesin kapısını kilitlemiş ama çok sarhoş olduğundan tavukların girip çıktığı delikleri örtmeyi unutmuştu. Yalpalayarak avludan geçerken fenerinin ışığı da bir o yana, bir bu yana savruluyordu. Arka kapıya gelince botlarını çıkarıp attı. Kilerdeki fıçıdan kendisine son kez bir bardak bira doldurdu. Üst kattaki yatağına gitti. Bayan Jones çoktan uyumuş, horluyordu.

Yatak odasının ışığı söner sönmez, çiftliğin tüm binalarında bir patırtı, bir koşuşturma başladı. Gün boyunca ortalıkta dolaşan habere göre, İhtiyar Şef dedikleri, bir zamanlar ödül kazanmış beyaz erkek domuz, önceki gece gördüğü tuhaf rüyayı diğer hayvanlara anlatmak istiyordu. Bay Jones ortalıktan kaybolunca herkesin büyük ahırda toplanması kararlaştırılmıştı. İhtiyar Şefe (yarışmaya Willingdon Güzeli adıyla katılmasına rağmen herkes ona

İhtiyar Şef diyordu) çiftlikte o kadar büyük bir saygı duyuluyordu ki, onun söyleyeceklerini öğrenmek için herkes uykusuz kalmaya razıydı.

Şef, büyük ahırın bir köşesinde, kirişe asılmış fenerin aydınlattığı bir yükseltinin üzerindeki saman yatağına kurulmuştu bile. On iki yaşındaydı ve son zamanlarda oldukça şişmanlamıştı. Hiç kesilmemiş uzun sivri dişlerine rağmen bilge ve yardımsever görünen, heybetli bir domuzdu. Çok geçmeden diğer hayvanlar da gelip yerlerini almaya başladı. Önce Bluebell, Jessie ve Pincher adlı üç köpek, sonra da yükseltinin hemen önündeki samanlara yerleşen domuzlar geldi. Tavuklar pencere pervazına tünedi, güvercinler çatı kirişlerine kondu, koyunlar ve inekler domuzların arkasına uzanıp geniş getirmeye başladı. Boxer ve Clover isimli iki yük beygiri içeri birlikte girdi. Samanların arasına gizlenmiş küçük bir hayvanı ezme için oldukça yavaş yürüyor, geniş tüylü ayaklarını yere usulca basıyorlardı. Clover, orta yaşlı denilebilecek, dördüncü tayını doğurduktan sonra asla tam olarak eski halini alamamış, iri yarı, anaç bir kısraktı. Boxer ise neredeyse iki metre yüksekliğinde, iki beygir gücünde, kocaman bir hayvandı. Burnunun aşağısındaki beyaz benek onu biraz ahmak gösteriyordu. İşin aslı zeka konusunda ileri sayılmazdı ama sağlam karakteri ve muazzam çalışkanlığıyla herkesin saygısını kazanıyordu. Atların ardından, beyaz keçi Muriel ile Benjamin adlı eşek görüldü. Benjamin çiftliğin en yaşlı ve en huysuz hayvanıydı. Pek konuşmaz, konuştuğunda ise taşı gedğine koyardı.

Bir keresinde, Tanrı'nın ona sinekleri kovabilmek için kuyruk verdiğini ama sinekler olmasa kuyruğa da ihtiyacının olmayacağını, söylemişti. Çiftlikteki hayvanlar arasında yalnızca o hiç gülmezdi. Nedeni sorulduğunda da “ben gülünecek bir şey görmüyorum” derdi. Açıkça belli etmese de Boxer’a hayrandı. İkisi pazar günlerini birlikte geçirir, genellikle meyve bahçesinin arkasındaki çayırda hiç konuşmadan yan yana otarlardı.

İki at yere yeni uzanmışlardı ki, anneleri ölmüş yavru ördekler ciyaklayarak tek sıra halinde ahıra girdiler. Etrafta koşturuyor ve çiğnenmeyecekleri bir yer arıyorlardı. Clover iri ön ayağıyla yavruların etrafına duvar ördü. Onlar da buraya kümelendiler ve hemen uykuya daldılar. Son anda, Bay Jones’un arabasını çeken budala beyaz kısırak Mollie, ağzında kesme şekeriyle zarifçe salınarak içeri girdi. Kendine önlerden bir yer seçti ve dikkat çekmek için kırmızı kurdeleli beyaz yelesini savurdu. Son olarak kedi geldi ve her zamanki gibi en sıcak yeri aramaya başladı. Sonunda Boxer ve Clover’ın arasına sığıştı, Şef’in konuşması bitene kadar –söylediklerinin tek kelimesini bile dinlemeden– orada keyifle mırladı.

Arka kapının oradaki tünekte uyuyan evcil kuzgun Moses’i saymazsak, hayvanların hepsi gelmişti. Şef, baktı ki herkes yerini almış pürdikkat bekliyor, boğazını temizleyip konuşmaya başladı:

“Yoldaşlar, dün gece tuhaf rüya gördüğümü zaten duymuşsunuzdur. Ama rüyaya daha sonra geleceğim.

Önce söyleyeceğim başka bir şey var. Yoldaşlar, sizinle geçirebileceğim fazla ömrümün kaldığını sanmıyorum. Ölmeden önce, deneyimlerimi size aktarmayı kendime görev sayıyorum. Uzun bir hayatım oldu, ağılımda tek başıma yatarken düşünmek için çok zamanım oldu. Dünyanın işleyişini, yaşamakta olan her hayvan kadar kavradığımı söyleyebilirim. Bugün sizlerle bunu konuşmak istiyorum.

Evet yoldaşlar, bu yaşadığımız nasıl bir hayat böyle? Kendimize şunu itiraf etmeliyiz: Hayatlarımız acınası, yorucu ve kısa. Doğarız, hayatta kalmamıza yetecek kadar yemek verirler, işe yarayanlarımızı canı çıkana kadar çalıştırırlar, işe yaramadığımız anda korkunç bir şekilde katlediliriz. İngiltere’de bir yaşına geldikten sonra hiçbir hayvan mutluluk nedir, dinlenmek nedir bilmez. İngiltere’de hiçbir hayvan özgür değildir. Hayatlarımızın sefaletten ve kölelikten ibaret olduğu gerçek değildir de nedir?!

Peki bu, doğanın bir kanunu mudur? Ülkemiz topraklarında yaşayanlara düzgün bir hayat sunamayacak kadar yoksul mu? Hayır, yoldaşlar, binlerce kez hayır! İngiltere’nin toprakları bereketli, iklimi iyi, şu an yaşayan hayvanlardan çok daha fazlasına bol bol yiyecek sağlayabilir. Yalnızca bizim çiftliğimiz bile bir düzine atı, yirmi ineği, yüzlerce koyunu besleyebil, onlara bugün bizim hayal bile edemeyeceğimiz kadar rahat ve onurlu bir hayat yaşatabilir. Öyleyse neden sefalet içinde yaşıyoruz? Çünkü insanlar, emeğimizle ürettiklerimizin neredeyse tamamını bizden alıyor. İşte, yoldaşlar, tüm sorunlarımızın yanıtı burada. Tek bir sözcükte özetlenebilir: İnsan. Tek gerçek

düşmanımız İnsan'dır. İnsan'ı ortadan kaldırmak, açlığın ve köleliğin de kökünü kazımak demektir.

İnsan üretmeden tüketen tek varlıktır. Süt vermez, yumurtlamaz, saban çekemeyecek kadar acizdir, tavşan yakalayacak kadar hızlı koşamaz. Yine de bütün hayvanların efendisidir. Onları çalıştırır, onların ürettiklerinden açlık ölmeyecekleri kadar yiyecek verir ve kalanın hepsini kendisi alır. Bizim emeğimizle toprak sürülür, bizim gübremizle beslenir, oysa bizim postumuzdan başka hiçbir şeyimiz yok. Siz, karşımdaki inekler, bu yıl kaç bin litre süt verdiniz? Sağlıklı buzağılar yetiştirmeniz için gerekli olan o süte ne oldu? Her damlası düşmanımızın midesine indi. Siz tavuklar, bu yıl kaç tane yumurtladınız ve o yumurtaların kaçından civciv çıkarabildiniz? Geri kalanların tamamı Jones ve adamlarına para kazandırmak için pazarda satıldı. Ve sen Clover, yaşlanınca sana bakacak olan doğurduğun dört tay nerede? Hepsi bir yaşına gelince satıldı. Onları bir daha göremeyeceksin. Dört tay ve tarladaki emeklerin karşılığında bir avuç yem ve ahırdan başka ne gördün?

Yaşadığımız şu sefil hayatlarımızın bile doğal bir şekilde sonlanmasına izin verilmiyor. Kendim için söylemiyorum, ben şanslı sayılırım. On iki yaşındayım, dört yüzden fazla çocuğum oldu. Bir domuz için doğal olan bu. Ancak eninde sonunda hiçbir hayvan acımasız bıçaktan kaçamaz. Karşımda oturan genç domuzlar, bir yıla kalmaz hepiniz ciyaklayarak can vereceksiniz. Bu korkunç son hepimizi bekliyor: İnekleri, domuzları, tavukları, koyunları, hepimizi. Atların ve köpeklerin kaderi bile bizimkinden

farksız değil. Boxer, şu koca kasların gücünü yitirdiği anda Jones, seni at kasabına satar. Köpekler yaşlanıp dişleri dklmeyegrsn, Jones boyunlarına bir taş bağlayıp en yakın gle atar.

Öyleyse yoldaşlar, hayatımızdaki tüm sıkıntıların insanların zorbalığından kaynaklandığı çok açık değil mi? İnsan-
dan kurtulalım, emeğimizin karşılığı olan tüm ürünler bize kalacaktır. Neredeyse bir gecede zengin ve zgr olabiliriz. O halde ne yapmalı? Gece gündüz, var gücümüzle insan ırkını alt etmek için alışmalız! İşte söylüyorum yoldaşlar: İsyen edin! Bu isyan ne zaman gerçekleşir bilemem, belki bir hafta içinde, belki de yüz yıl sonra. Ama adım kadar eminim, er ya da geç adalet yerini bulacaktır. Ve hepsinden önemlisi, bu sözlerimi sizden sonra gelenlere iletin ki, gelecek nesiller galip olana kadar mücadeleye devam etsin.

Ve unutmayın, yoldaşlar, kararlılığınız asla bozulmasın. Hiçbir tartışma sizi yolunuzdan saptırmasın. Size, insan ile hayvanların ortak çıkarları olduğunu, birinin refahının diğerlerinin refahı olduğunu söylediklerinde asla dinlemeyin. Hepsi yalan. İnsan kendisinden başka hiçbir yaratığın çıkarını düşünmez. Mcadelemizde hayvanlar arasında mükemmel bir birlik, mükemmel bir yoldaşlık olsun. Bütün insanlar düşmandır. Bütün hayvanlar yoldaştır.”

Bu sırada büyük bir gürültü koptu. şef konuşurken, dört büyük sıçan deliklerinden çıkmış, arka ayakları üzerine

oturmuş onu dinliyordu. Köpekler aniden onları görmüştü ve sıçanlar hızla deliklerine kaçarak canlarını zor kurtardı. Şef toynağını kaldırarak herkesi susturdu.

“Yoldaşlar,” dedi, “işte karara bağlamamız gerek bir nokta. Sıçan ve tavşan gibi vahşi canlılar dostumuz mu düşmanımız mı? Oylama yapalım. Sıçanlar yoldaş mı?”

Oylama hemen yapıldı ve ezici bir çoğunluk, sıçanların yoldaş olduğu konusunda hemfikirdi. Sadece dört muhalif vardı, üç köpek ve daha sonra her iki tarafa da oy verdiği anlaşılan kedi. Şef devam etti:

“Fazla söze gerek yok. Yalnız tekrar söylüyorum, İnsan ve onun başının altından çıkan her şeye düşman olmanın göreviniz olduğunu asla unutmayın. İki ayaklı her şey düşmandır. Dört ayaklı ya da kanatlı her şey dosttur. Ve unutmayın: İnsanla savaşıırken sonunda ona benzememeliyiz. Hiçbir hayvan asla evde yaşamamalı, yatakta uyumamalı, elbise giymemeli, içki ve sigara içmemeli, paraya el sürmemeli, ticaretle uğraşmamalı. İnsan’ın bütün alışkanlıkları kötüdür. Ve hepsinden önemlisi, hiçbir hayvan kendi türüne zulmetmemelidir. Zayıfı güçlüsü, akıllısı akılsızı, hepimiz kardeşiz. Hiçbir hayvan başka bir hayvanı öldürmemelidir. Bütün hayvanlar eşittir.

Şimdi yoldaşlar, size dün geceki rüyamdan bahsedeceğim. Tarif etmesi zor. İnsan ortadan kalkarsa dünyanın nasıl bir yer olacağına dair bir rüyaydı. Ama bana çoktandır unutmamış olduğum bir şeyi hatırlattı. Yıllar önce, ben küçük bir domuzken, annem ve diğer domuzlar, sadece melodisini

ve ilk üç kelimesini bildikleri eski bir şarkı söylerlerdi. Melodisini çocukken öğrenmişim, ama bunca zamandır aklımdan çıkmıştı. Dün gece rüyamda şarkının ezgisi geri geldi. Dahası, şarkının sözlerini de anımsadım. Hiç kuşum yok, hayvanların çok eski çağlarda söyledikleri, kuşaklardır unutulmuş olan şarkının sözleriydi bunlar. Şimdi size bu şarkıyı söyleyeceğim yoldaşlar. Yaşlıyım ve sesim kısık ama ezgiyi öğrettiğimde siz daha iyi söyleyebilirsiniz. Şarkının adı *İngiltere'nin Hayvanları*.”

İhtiyar Şef boğazını temizledi ve şarkıyı söylemeye başladı. Gerçekten sesi kısıktı ama hiç de fena söylemiyordu. Şarkının coşkulu bir ezgisi vardı, *Clementine* ile *La Cucaracha* arası bir şarkıydı. Sözleri şöyleydi:

*İngiltere'nin, İrlanda'nın hayvanları,
Bütün diyarların, iklimlerin hayvanları,
Kulak verin bu güzel habere,
Parlak bir gelecek var önümüzde.*

*Er ya da geç o gün gelecek,
Gaddar adam tahttan indirilecek
İngiltere'nin bereketli topraklarında,
Sadece hayvanlar hüküm sürecek*

*Burnumuza geçirilen halkalar,
Sırtımızdaki semer kaybolacak
Gem ve mahmuz ebediyen paslanacak
Acımasız kırbaçlar artık şaklamayacak*

*Zenginliğin en akıl almazı,
Buğdayı, arpası, yulağı, samanı,
Yoncası, baklası, pancarı,
O gün alacağız hakkımız olanı*

*Daha yeşil olacak çayırlar,
Daha berrak akacak ırmaklar,
Biz özgürlüğümüze kavuşunca,
Daha tatlı esecek rüzgar*

*O günleri göremeden ölsek de,
İneklerden atlara, kazlardan hindilere,
Çalışmalı herkes var gücüyle,
Sonunda ulaşmak için özgürlüğe*

*İngiltere'nin, İrlanda'nın hayvanları,
Bütün diyarların, iklimlerin hayvanları,
Kulak verin sözlerime, duyurun herkese,
Parlak bir gelecek var önümüzde.*

Şarkı, hayvanların içinde vahşi bir coşku uyandırdı. Şef daha bitirmeden, hep birlikte söylemeye başlamışlardı. En aptalları bile şarkının ezgisini ve birkaç sözünü kapmıştı. Domuzlar ve köpekler gibi akıllı olanlarsa şarkının tümünü birkaç dakikada ezberlemişti. Birkaç denemeden sonra çiftlik, hep bir ağızdan söyledikleri İngiltere'nin Hayvanları'yla inledi. İnekler böğürüyor, köpekler havlıyor, koyunlar meliyor, atlar kişniyor, ördekler vaklıyordu. O kadar hoşlarına gitmişti ki, art arda tam beş kez söylediler. Bay Jones uyanmasa, belki de tüm gece söyleyeceklerdi.

Maalesef, Bay Jones gürültüyü duyunca avluya tilki girdiğini düşünerek yatağından fırladı. Daima yatak odasının bir köşesinde duran tüfeğini kaptığı gibi karanlığa altı el ateş etti. Saçmalar ahırın duvarına saplanınca toplantı alelacele bitirildi. Herkes yattığı yere koştu. Kuşlar tüneklerine sıçradı, hayvanlar saman döşeklerine yerleşti. Kısa sürede bütün çiftlik uykuya daldı.